

Ἀπολυτίκιον.

^Γ
^Γ **Ε**ξ υψους κατηλθες ^Δ **ο** ο ευσπλαγ
^Γ
^Γ χνος **τα** φηνκατε δε ζω ^Δ **τρι** ι η με ερον ^Γ
^Γ
^Γ ι να η μας ελευθερωσης των πα
^Γ
^Δ θων ^Δ η ζω η και η αναστασις η
^Δ
^Δ μων ^Δ Κυρι ε εδοξα σοι ^Γ

^Γ
^Γ **Δ**οξα Πατρι και Υι ω και Α γι
^Γ
^Γ ω Πνευμα τι ^Γ (Τὸ αὐτό)
^Γ

^Γ
^Γ **Κ**αι νυν και αι και εις τους αι ω
^Γ
^Γ νας των αι ω νων α μην ^Γ

^Γ ^Π
^Γ **Ο** δι η μας γεννηθεις εκ Παρθενου

και σταυρωσιν υπομεινας αγαθη
ο θανατω τον θανατον σκυλευσας και
εεγερσιν δειξας ως θεος μη παριδης ους
επλασας τη χειρι σου δειξον την φι
λαν θρωπιαν σου ελεημον δεξαι την
τεκουσαν σε θεοτοκον πρεσβευου
σαν υπερημων και σωωσον σωτηρη
μων λαον απεγνωσμε ενοον

λη θως ^Δταις ο σι ι αις προ σε ε τα ζας
 γυ ναι ^Γξι ^Δκη ρυ υ ζαι την ε γερ σι να πο
 στο λους ως γε γρα πται ⁶ και δρο μαι ος ο Πε
 τρος ε ⁶πε στη τω μνη μα τι ^λ και το φως εν τω
 τα φω ο ρων κα τε πλητ τε το ⁶ ο ο θεν και
 κα τει δε τα ο θο ο νι α μο ο να ^Γ χω
^Γρι ις του θει ου σω μα τος εν αυ τω κα τα
 κει με να ^Γ και πι στευ σα ας ε ε βο η η σε ^Γ
 δο ζα σοι Χρι στε ο Θε ος ^Δ ο τι σω ζεις α
 παν τας Σω ω τη ρ η η μων ^Γ του Πα τρος γαρ υ
 πα αρχεις α πα αυ γα α σμα ^γ

Και νυν και αι και εις τους αι ω

νας των αι ω νων α μην

την ου ρα α νι ον πυ υ λην και κι

βω τον το πα να γι ον ο ο ρος την φω ταυ

γη νε φε ε λην υ μνη σω μεν την ου ρα νι

ον κλι μα κα τον λο γι κον Πα ρα δει σον της

Ευ ασ την λυ τρω σιν της Οι κου με νης πα σης

το με γα κει μη λι ον ο τι σω τη ρι α α

εν αυ τη δι ε πρα α χθη τω κο ο ο

σμη και α φε σις των αρ χαι ων ε γκλη μα των

δι α του το βο ω μεν αυ τη πρε σβευ

η ζω η των α παν των ^Δ και δι ε λυ θη
 τα δε σμα του θ να του Κυ ρι ε ε δο ζα α σοι
 Δο ζα Πα τρι και Υι ω και Α γι
 ω Πνευ μα τι
 Τα μυ ρα της τα φησαι Γυ ναι κες κο
 ο μι σα σαι φω νης αγ γε λι κης εκ του τα
 φου ου η κου ου ον παυ σα σθε των δα κρυ
 ων και αν τι λυ πης χα ραν κο ο μι σα α σθε
 κρα ζα τε α νυ μνου σαι ο τι α νε στη Χρι στος
 ο ο Κυ ρι ι ος ο ευ δο κη σας σω σαι
 ως Θε ος το γε νος των α αν θρω πων

Και νυν και αι και εις τους αι ω

νας των αι ω νων α μην

Επι σοι χαιρει κε χα ρι τω με νη

πα σα η η κτι σις Αγ γε λων το συ στη

μα και αν θρω πων το ο γε νος η γι α

σμε νε να ε και Πα ρα δει σε λογι κε παρ

θε νι κον καυ χη μα εξ ης Θε ος εσαρ

κω θη και παι δι ον γε γο νεν ο προ αι ω

νων υ πα ρχων Θε ε ος η η μων την γαρ σην

μη τραν θρο νον ε ποι οι σε και την σην γα

στε ρα πλα τυ τε ραν ου ρα νων α πει ει ρ γα σα α

το ε πι σοι χαι ρει κε χα ρι τω με νη
πα σα η κτι σι ις δο ζα α σοι

Εὐλογητάρια

Ἦχος λ' Πα

Εὐλογητος εἰ Κυριε διδαζον

μεταδικαιωματσου

των Αγγελων οδημος καταπλαγη

ορων σε εν νεκροις λογισθεντα του

θανατου δε σωτηρτην ισχυυνκα θελον

τα και συνεαυτων τον Αδαμ εγειραν

τα και εξ Αδου παντας ελευθερωσαν

τα

Εὐλογητος εἰ Κυριε διδαζον

μεταδικαιωματσου

^χ₉ **Τ**ι τα μυ ρα συμ πα θως τοις δα κρυ
 σιν ω μα θη τρι αι κιρ να τε ^χ₉ ο α
 στρα πτωνεν τω τα φω Αγ γε λος προ σε
 φθεγ γε το ταις μυ ρο φο ροις ^χ₉ ι δε τε υ μεις
 τον τα α φον και η σθη τε ^χ₉ ο Σω τηρ γαρ ε
 ζα νε εστη του μνηματος ^χ₉

^Δ ^Κ
^χ₉ **Ε**υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ζον
 μετα δι και ω μα τας ου ^χ₉
 με τα δι και ω μα τας ου ^χ₉

^Κ
^χ₉ **Α**ι αν πρω ι μυ ρο φο ροι ε δρα μον
 προς το μνημα σου θρη νο λο γουσαι ^χ₉ αλλ' ε
 πε στη προς αυ τας ο Αγ γε λος και ει ει πε

^{γ'}η θρη νου ο και ρος πε παυ ται μη κλαι ε τε ^χη την

Α ναστασιν δε Α πο στο λοις ει πα τε

Α ναστασιν δε Α πο στο λοις ει πα τε

^Δ ^κ ^χη ^η **Ε**υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ζον

με τα δι και ω μα τας ου

με τα δι και ω μα τας ου

^Μ ^κ ^χη ^η **Μ**υ ρο φο ροι γυ ναι κες με τα μυ ρων

ελ θου ου σαι προς το μνη μα σου Σω τερ ^χη ^η ε

νη χουν το Α γ γε ε λου προς αυ τας φθε γο

με ε νου ^{γ'}η τι με τα νε κρων τον ζω ων τα λο

γι ζε σθε ^χη ^η ως Θε ος γαρ ε ζα νε ε στη

του μνη μα τος

^χη ^η **Δ**ο ζα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

ματι<sup>χ
q</sup>

<sup>χ
q</sup> Προσκυ νου μεν Πα τε ρα και τον του ου

του Υι ο ον τε και το Α α γι ον Πνευ μα<sup>χ
q</sup> την

Α γι αν Τρι α δα εν μι α τη ου σι ι

α<sup>γ
η</sup> συν τοις Σε ρα φειμ κρα ζον τες το Α

γι ος Α γιος<sup>χ
q</sup> Α γιος ει Κυ ρι ε<sup>χ
q</sup>

<sup>χ
q</sup> Και νυ υν και α ει και εις τους αι

ω νας των αι ω νων Α μην<sup>χ
q</sup>

<sup>κ
χ
q</sup> Ζω ο δο την τε κου ου σα ε λυ τρω ω

σω Πα ρ θε ε νε τον Α δα αμ α μαρ τιας<sup>χ
q</sup> χαρ

μο νην δε τη Ε ευ α αν τι λυ υπης πα

 ρε εσχες ^{γ'} ρευσαν τα ζωης ιθυ νε προς ταυ

 την δε ο εκ σου σαρκω θεις Θεος και αν

 θρωπος x
q

x
q

 Ἀλ λη λου ι α αλ λη λου ι α ^{γ'}

 αλ λη λου ι α δο ο ξασιο Θεος x (Δίς)
q

Τό γ'. x
q

 Ἀλ λη λου ι α αλ λη λου ι

 α αλ λη λου ι ι ι α δο ξασιο Θε

 ο ο ο ος x
q

Ἡ Ὑπακοή.

Αἱ Μυροφόροι τοῦ Ζωοδότου ἐπιστᾶσαι τῷ μνήματι, τον Δεσπότην ἐζήτουν, ἐν νεκροῖς τὸν ἀθάνατον· καὶ χαρᾶς εὐαγγέλια, ἐκ τοῦ Ἀγγέλου δεξάμεναι, τοῖς Ἀποστόλοις ἐμήνυον Ὅτι ἀνέστη ὁ Κύριος, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοί. Ἀντίφωνον Α'.

^Γ ^Ν
^ν **Δ** εκ νε ο τη τος μου ο εκ θρο ος
 με πει ρα ζει **Δ** ταις η δο ναι αις φλε γει με **β**
 ε γω δε πε ποι θως εν σοι Κυ ρι ε **λ**
 τρο που μαι του τον **ν**
^Ν
^ν **Θ**ι μι σουν τες Σι ων **Δ** γε νη θη η
 τω σαν δη πριν εκ σπα σθη η ναι ως χορ τος **Δ**
 συγ κο ψει γαρ Χρι στος αυ χε νας αυ των το μη

βασαωνων

βασαωνων

ν
δ

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω

ω Πνευματι και εν και ει και εις

τους αιωνων αμανην

Αγιω Πνευματι το ζην τα παντα

φωσ εκ φωτος Θεος με γας συν Πατρι

υμνου ουμεν αυ το οκαιτω λογω

Ἀντίφωνον Β΄.

Η καρδια μου τω φω σου σκε

πεσθη ταπεινοφρονου σου σαμη υ

ψωθεισα απο πεεση εκ σου ου παν οικτιρ

μον

ν
Δ

^N
ν Δ **Ε** πι τον Κυ ρι ον ο ε σχη κως

ελ πι ι δα ου δει σει το τε ^Δν Δ ο τε πυ ρι τα

πα αν τα κρι νει ει και κο λα σει ν
Δ

^χ^N
ν Δ **Δ** ο ζα Πα τρι και Υι ω και Α γι

ω Πνευ μα τι ^Δν Δ και νυν και α ει και εις

τους αι ^χω νας των αι ω νων α μην ν
Δ

^N
ν Δ **Α** γι ω Πνευ μα τι πας τις θει ος

βλε πει και προ λε γει τε ρα του ργει υ ψι

ι στα ^Δν Δ εν τρι σιν ε να Θε ον με ελ πων ^εν Δ ^λει

γα ρ και τρι λα μ πει μο να ρ χει το θει ον ν
Δ

Ἀντίφωνον Γ'.

^N
κε κρα ζα σοι Κυ ρι

ε προ σχες κλι νον μοι το ου ους σου βο ων τι

και κα θαρ ον πριν α ρης με α πο των εν

θεν δε

^N
πι την μη τε ρα αυ του γην δυ

ων πας αυ θις α να λυ σει του λα βειν βα

σανους η γε ε ρα των βε βι ω μενων

^N
δο ζα Πα τρι και Υι ω και Α γι

ω Πνευ μα τι και νυν και α ει και εις

τους αι ω νας των αι ω νων α μην

^N
α γι ω Πνευ μα τι θε ο λο γι

αμο ναας τρι σα γι α ^Δο Πα τηρ γαρ α

να αρχος ^Δεξ ου εφυ ο Υι ος α χρο ο νως ^{β λ}

και το Πνευ μα συ υμ μορ φον συν θρο νον ^Δ

εκ Πα τρο ος συν εκ λαμ ψαν ^γ

Ἀντίφωνον Δ'. ^γ ^N ^Δ **†** δου δη τι κα λον η τι

τερ πνον ^Δ αλλ' η το κα τοι κειν α δε λφους α

μα ^Δ εν του ου τω γαρ Κυ ριος ε πη γ γει λα το

+ ζω η η ναι ω νι αν ^γ

^γ ^N ^Δ **†** Του εν δυ μα τος αυ του ο τα κρι να

του α γρου κο σμων κε λευ ει μη δειν φρον τι

ζειν ^γ

^χ_γ ^Γ_Δ ^Ν
Δοξα Πατρι και Υιω και Αγι
ω Πνευματι ^Δ ^γ και νυν και αι και εις
τους αιωνων αιωνων αμην ^γ ^Δ

^Ν
^γ ^Δ Αγιω Πνευματι ενοειδεια
τι απαντα εχεταιειρηνοβραβευτως ^γ ^Δ

Θεος τουτο γαρ εστι ^Δ ^γ Πατρι τε και Υιω

^Δ ^γ ομοουσιον κυριως ^γ ^Δ

Τὸ Προκείμενον.

^Ν
^γ ^Δ Βασιλευσει Κυριος

εις τον αιωνα ^Δ ^γ ο Θεος σου Σιων ^Δ ^γ

εις γενεαν και γενεαν ^γ (Δίς) ^Δ

Στίχ.

^χ_γ ^Γ_Δ
^Δ ^γ Αινει η ψυχη μου τον Κυρι

 ον αι νε σω Κυ ρι ον εν τη ζω η

 μου ψα λω τω Θε ω μου ε ως υ παρ

 χω

Τὸ τρίτον.

 Βα σι λευ σει Κυ ριος εις τον αι ω να

 ο Θε ος σου Σι ων ό β' χορός εις γε νε

 αν και γε νε αν

Ἡ τάξις τοῦ ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου

Πᾶσα Πνοὴ Αἰνεσάτω

ὁ Διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν

ὁ χορός:
δὲ Κυ ρι ε ε λε η σον δὲ

ὁ Ἱερεύς: Ὅτι Ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν,

Ἦχος π̄ δὲ Νη

δὲ Πα σα πνο η δὲ αι νε σα α τω τον Κυ

ριον (Δις)

δὲ

δὲ ἄι νε σα α τω πνο η δὲ πα α σα τον

Κυ ρι ο ο ο ο ο ο ον δὲ

ὁ Διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιοθῆναι .

ὁ χορός:
δὲ Κυ ρι ε ε λε η σον δὲ Κυ ρι

ε ε λε η σον δὲ Κυ ρι ε ε ε

λε η σον

δὲ

ὁ Διάκονος: Σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου
Εὐαγγελίου, ὁ Ἱερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

ὁ Χορός: γ ————— γ
Ὡ και τω Πνευματισου Ὡ

Ἱερεύς: Ἐκ τοῦ κατὰ _____ ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ
ἀνάγνωσμα, Διάκονος: Πρόσχωμεν.

ὁ Χορός: γ ————— γ
Ὡ Δοξα σοι Κυριε Δοξα σοι Ὡ

Ἱερεύς:

Χορός: Δόξα Σοι Κύριε, δόξα Σοι.

Μετὰ τὸ Εὐαγγέλιο, Ὁ Ἀναγνώστης.

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι,
προσκυνήσωμεν Ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, τὸν μόνον
ἀναμάρτητον. Τὸν Σταυρόν Σου, Χριστέ,
προσκυνοῦμεν καὶ τὴν ἁγίαν Σου Ἀνάστασιν
ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν,
ἐκτὸς Σοῦ ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ ὄνομά Σου
ὀνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ
προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν
Ἀνάστασιν· ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ χαρὰ
ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. Διαπαντὸς εὐλογοῦντες τὸν
Κύριον ὑμνοῦμεν τὴν Ἀνάστασιν Αὐτοῦ. Σταυρόν
γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Εἶτα ψάλλεται ὁ Ν' Ψαλμὸς

Ἦχος λ' δι Νη

^N
λε η μον ε λε η σον με ο Θε

ος λκα τα το με γα ε λε ος σου λ και κα

τα το πληθος των οικτιρμων σου λ ε ζα λει

ψον το α νο μημα μου λ

πι πλει ον πλυ νον με α πο της

α νο μι ας μου π και α πο της α μαρ τι ας

μου κα θα ρισοον με λ

Ο τι την α νο μι αν μου ε γω γι

νω ω σκω π και η α μαρ τι α μου ε νω πι

ον μου ε στι δι α παν τος λ

^γ **Α** **Γ**οι μο νω η μαρ τον ^β **λ** και το πο νη
 ρον ε νω πι ον σου ε ποι η σα ^π **ρ** ο πως αν
 δι και ω θης εν τοις λο γοις σου ^π **ρ** και νι
 κη σης εν τω κρι νε σθαι αι σε ^γ **Α**

^γ **Α** **Γ** δου γαρ ^γ **Α** εν α νο μι αις συ νε
 λη η φθην ^π **ρ** και εν α μαρ τι αις ε κισ ση
 σε με η μη τη ρ μου ^γ **Α**

^γ **Α** **Γ** δου γαρ ^γ **Α** α λη θει αν η γα πη
 σας ^β **λ** τα α δη λα και τα κρυ φια ^π **ρ** της σο
 φιας σου ε δη λω σαας μοι ^γ **Α**

^γ **Α** **Ρ** αν τι εις με υσ σω πω και κα θα ρι

σθησομαι ^{π9}πλυνει ει εις με ⁶και υ περ χι

ο να λευκανθησομαι ^νΑ

^νΑ ^νΑκου τι εις με αγαλλι ασιν και

ευφροσυνην ^Δαγαλλι ασονται ο

στε ε α ^{π9}τεταπεινωμενα ^νΑ

^νΑ ^νΑπο οστρεψον ^Δτο προσωπον σου

^Δαπο των αμαρτιων μου ^{π9}και πα α

ασαστας ανομι ας μου εξαλειψον ^νΑ

^νΑ ^νΑ καρδι ανκαθαραν κτισον εν ε μοι

ο Θε ος ^Δκαι πνευμα ευθες εγ και νισον +

εν τοις εγκαιτοις μου ^νΑ

 Μη α πορ ρι ψης με α πο του προ

 σω που σου και το πνευ μα σου το α γι ον

 μη αν ταν ε λη σα π' ε μου

 Α πο ο δο ος μοι την α γα λ λι

 α σιν του σω τη ρι ου σου και πνευ μα τι η

 γε μο νι κω στη ρι ζο ον με

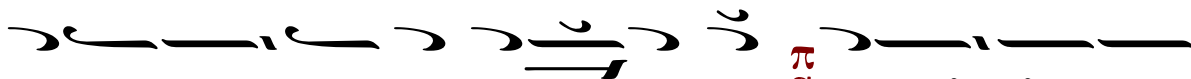

 Αι δα α ζω α νο μου σ τας ο δου ους

 σου και α σε βεις ε πι σε ε πι στρε

 ψου σιν

 Ρυ σαι με ε ζ αι μα των ο Θε ος

 ο Θε ος της σω τη ρι ας μου α γα λ λι α

σε ται η γλωσσα μου ^πτην δι και ο συνην
σου

^γ Κυρι ε ^Δτα χει λημου α νοι ζεις και

το στομα μου αναγγε λει την αι νε σι εν
σου

^γ Ο τι ει η θε λησας θυ σι αν ε

δωκαν ^πο λο καυ τω μα τα ^πουκ ευ δο κη
σεις

^γ Θυ σι α τω Θε ω ^Δπνε ευ μα συν τε

τριμ με νον ^Δκαρ δι αν συν τε τριμ με ε νην ^β

και τε τα πει νω με νην ο Θε ος ^Δουκ ε ζου

ϑε νω σει

ν
Α

ν
Α ἄ γα θυ νον Κυ ρι ε Δ
Α εν τη ευ δο

κι ι α σου την Σι ων Δ
Α και οι κο δο μη θη

η τω π ρ
Α τα τει χη Ι ε ρου σα λη μ ν
Α

ν
Α Το ο τε ευ δο κη σεις Δ
Α θυ σι αν δι

και ο συ υ νης π ρ
Α α να φο ραν Δ
Α και ο λο και

τω μα τα ν
Α

ν
Α Το τε α νοι σου σιν Δ
Α ε πι το θυ σι

α στη ριον σου μο ο ο σχους ε
Α και ε λε

η σον με ο Θε ος ν
Α

Ἦχος λ' δι Νη

Ν
γ
δ
Δοξα Πατρι και Υιω 6 λ και

Αγιω Πνεεμα αατι γ δ

γ
δ
της μετανοια αας ανοιοιζον

μοιοι πυυλας Ζωοδοοοοτα γ δ ορ

Δ
θ
φριιζειειγαρ τοοοπνευμαμου γ δ

Ν
προς Ναοντον αγιιοοονσου 6 λ ναον

φερωντουσωματος οοολοον εσπι

λω μεεεενον γ δ αλλως οι κτιριμων

+ καααθαααρον Δ δ ευσπλααγχνω Π

ωωσου π γ ελεεεεει γ δ

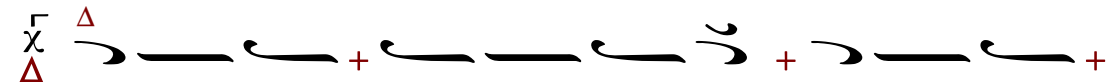

^ν ^δ ^Ν ^ε ^λ
^δ ^λ και νυν και α ει και εις τους αι αι ω
 ω ω νας των αι ω ω ω νων α α α
 μην ^ν ^δ

^ν ^δ ^Ν ^ε ^λ
^δ ^λ της σω τη ρι α α ας ευ θυ υ νον μοι
 οι τρι ι βους Θε ο το ο ο ο κε αι
^Δ ^Θ ^ν ^δ ^Ν ^ε ^λ
^δ ^λ σχραι αι αις γαρ κα τε ε ερ ρυ πω ω σα
^Δ ^Ν ^ε ^λ ^Ν ^ε ^λ ^Ν ^ε ^λ
^δ ^λ την ψυ χη ην α μα αρ τι ι ι αις ως ρα
^ν ^δ ^Ν ^ε ^λ ^Ν ^ε ^λ ^Ν ^ε ^λ
^δ ^λ θυ μω σ τον βι ον μου ο ο ο λο ον εκ δα
^ν ^δ ^Ν ^ε ^λ ^Ν ^ε ^λ ^Ν ^ε ^λ
^δ ^λ πα νη η η η σας ται σ αι σ αι πρε σ βει ει αι αι σ
^Δ ^Π ^ν ^δ ^Ν ^ε ^λ ^Ν ^ε ^λ
^δ ^λ ρυ υ υ σ αι αι αι αι με πα α α α α σ η σ
^Ν ^π ^δ ^Ν ^ε ^λ ^Ν ^ε ^λ
^δ ^λ α κα θα αρ σι ι ι αι σ

^χ ^ν ^N
 Ἄ λη σον με ο Θε ος ^ν κα τα
^π
 το με γα ε λε ος σου ^π και κα τα το
^Δ ⁺
 πλη θος των οι κτιρμων σου ^σ ε ζα λει ψον
^π
 το α νο ο μη μα α α μου
^χ ^π ^N ^π ^M ^π
 Τα πλη η η η θη η ^ν των πεπραγμε
^Δ ^M ^K
 νων μοι οι οι δει νω ω ω ^σ εν νο ω ω ω
^M ⁺ ^K
 ων ο ο ο τα λας ^σ τρε ε ε ε ε
^π ^χ ^π ⁺
 ε ε μω ω ^σ την φο βε ραν η με ε
^π ^N
 ε ε ρα αν τη η ης κρι ι σε ως ^σ αλ
^π ^Δ ^σ
 λα θαρ ρων ^σ εις το ε λε ος της ευ σπλα
^σ ^M ^M ⁺
 χνι ι ι ι α α α α ^σ σου ^σ ως ο

ο Δα α α βι ι ιδ βο ω ω ω σοι
ε λε η σον με ο Θε ος κα τα το με ε ε
γα σου ε λε ο ο ο ο ος

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ').

^Γ ^Δ
^Δ
Κυ ρι ε ε λε η σον Κυ ρι ε
 ε λε η σον ^Δ
 Κυ ρι ε ε λε η σον ⁶
 (δίς)

^Δ
⁶
Κυ ρι ε ε λε η σον ^Δ Κυ ρι
 ε ε λε η σον ^Δ
 Κυ ρι ε ε λε η σον ⁶

⁶ ^B
⁶
Κυ ρι ε ε λε η σον ^Δ Κυ ρι
 ε ε λε η σον ^Δ
 Κυ ρι ε ε λε ε η
⁶
 σο ο ο ν ⁶

Ὁ Ἀναστάσιμος Κανών.

Ὡδὴ α'. Ὁ Εἰρμός. Ἦχος πλ. δ' — Γα. ς

Ἄρ μα τη λα την Φα ρα ω ε βυ θι

σε τε ρα του ρ γου σα πο τε Μω σα ι κη

ραβ δος σταυ ρο τυ πως πλη ζα σα και δι

ε λου σα θα λασ σαν Ι σρα ηλ δε φυ γα δα

πεζον ο δι την δι ε σω σεν α σμα τω Θε

ω ανα μελ πον τα

Δο ζα τη Α γι α ανα στα σει σου

Κυ ρι ε

Την παν το δυ να μον Χρι στου Θε ο τη

τα πως μη θαυ μα σω μεν εκ μεν πα θων πα

α σι τοις πιστοις α πα θει αν και αφ θαρ σι

αν βλυ ζου σαν εκ πλευ ρας δε α γι ας πη γην

α θα να τον στα ζου σαν και ζω ην εκ τα

φου α ι δι ον

Δο ζα τη Α γι α α να στα σει σου

Κυ ρι ε

Ως ευ πρε πησ ταις γυ ναι ζιν ο Αγγε

λος νυν εμ πε φα νι σται και τη λαυ γη φε ε

ρων της εμ φυ του συμ βο λα α υ λου κα

θα ρο τη τος τη μορ φη δε μη νυ υ ων το φε γ γος

της α να στα σε ως κρα ζει ε ζη γερ θη ο Κυ

ρι ος

Θεοτοκίον.

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω σον

η μας

Δε δο ζα σμε να πε ρι σου λε λα λην

ται εν γε νε αι αις γε νε ων η τον Θε ον

Λο ο γον εν γα στρι χω ρη σα σα α γνη δε

δι α μει να σα Θε ο το κε Παρ θε ε νε δι ο

σε παν τες γε ραι ρο μεν την με τα Θε ον

προ στα σι ι αν η μων

Ὁ Κανὼν τοῦ Τριωδίου

Ὦδὴ α' Ἦχος πλ. β'

Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Δεῦρο ψυχὴ μου ἀθλία, κλαῦσον τὰ σοί, πεπραγμένα σήμερον, μνημονεύουσα τῆς πρίν, ἐν Ἐδέμ γυμνώσεως, δι' ἧς, ἐξεβλήθης τῆς τρυφῆς, καὶ τῆς ἀλήκτου χαρᾶς.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Υπὸ πολλῆς εὐσπλαγγνίας, καὶ οἰκτιρμῶν, Πλαστουργὲ τῆς κτίσεως, καὶ τῶν ὄλων Ποιητά, ἐκ χοῶς ζώσας με τὸ πρίν, ἐνετείλω σε ὑμνεῖν, σὺν τοῖς Ἀγγέλοις σου.

Δόξα...

Οἶμοι ψυχὴ μου ἀθλία! τῶν ἐν Ἐδέμ, ἀπολαύειν εἴληφας, ἐξουσίαν ἐκ Θεοῦ, μὴ φαγεῖν δὲ γνώσεως καρπὸν, προσετάγης, ἵνα τί, παρέβης νόμον Θεοῦ;

Καὶ νῦν... **Θεοτοκίον**

Θεοκυῆτορ Παρθένε, ὡς τοῦ Ἀδάμ, κατὰ γένος θύγατερ, κατὰ χάριν δὲ Χριστοῦ, τοῦ Θεοῦ γεννήτρια ἐμέ, τὸν ἐξόριστον Ἐδέμ, νῦν ἀνακάλεσαι.

ΚΑΝΩΝ ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΟΣ

Ἦχος πλ. δ'
Ὡδὴ γ' ὁ Εἰρμός.

^Γ ^Π ^Ν ^Γ
^Γ ^Γ ^Γ
 Ὄ στε ρε ω σας κα ταρ χας τους ου ρα
 νους εν συ νε σει ^Γ και την γην ε πι υ δα
 των ε δρα σας ^Ν ^Δ εν τη πετρα με Χρι στε της
 Εκ κλη σι ας στη ρι ζον ^Γ ^Γ ο τι ουκ ε στι
 πλη ην σου α γιος μονε φι λαν θρω πε ^Γ
^Γ ^Γ ^Ν ⁺
^Γ ^Γ ^Γ ^Γ ^Γ ^Γ
 Δο ζα τη Α γι α Α να στα σει σου
^Γ
 Κυ ρι ε ^Γ
^Π ^Ν ^Γ
^Γ ^Γ ^Γ
 Κα τα κρι θεν τα τον Α δαμ τη γευ σει
 της α μαρτι ας ^Γ της σαρκος σου το σω τη ρι
^Ν ^Δ
^Γ ^Γ ^Γ ^Γ ^Γ ^Γ
 ον πα θος ^Δ ε δι και ω σε Χρι στε αυ τος γαρ

ουχ υ πευθυνοσ ^Γ ^Δ της του θα να του πειρα ^Δ ⁹

πεφηνας ο αναμαρτητος ^Γ ^Δ

^Γ ^Δ Δο ζα τη Α για Α να στασει σου ^Ν

Κυ ρι ε ^Γ ^Δ

^Π ^Ν ^Γ ^Δ της Α να στασεως το φως εξ ε λαμ

ψετοις εν σκοτει ^Γ ^Δ του θα να του και σκι α κα

θη με νοις ^Ν ^Δ ⁹ ο Θε ος μου Ι η σουσ και τη

αυ του Θε ο τη τι ^Γ ^Δ τον ι σχυρον δε σμευ

σας ^Δ ⁹ του του τασκευη δι ηρ πα σε ^Γ ^Δ

^Γ ^Δ Υ περ α για Θε ο το κε σω ωσον

η μας ^Γ ^Δ

Π Ν Γ
Γ ρων Χε ρου βειμ και Σε ρα φειμ ε δει χθης
υ ψη λο τε ρα ρ Θε ο το κε συ γαρ μο νη
N Δ ρ ε δε ζω ρ τον α χω ρη τον Θε ον εν ση γα
Γ ρ στρι α μο λυν τε ρ δι ο πιστοι σε πα αν τες
υμ νοις α ει μα κα ρι ζο μεν ρ ρ

Ὁ Κανὼν τοῦ Τριωδίου

ᾠδὴ γ'

Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σὺ

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁφεις ὁ δόλιος ποτέ, τὴν τιμὴν μου φθονήσας, ἐψιθύρισε δόλον, τῆς Εὐας ἐν τοῖς ὡσίν, ἐξ ἧς ἐγώ, πλανηθεὶς ἐξωρίσθην, οἴμοι! τοῦ χοροῦ τῆς ζωῆς.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τὴν χεῖρα τείνας προπετῶς, ἐγευσάμην τοῦ ξύλου, τοῦ τῆς γνώσεως, οὐπερ, προσέταξέ μοι Θεός, μηδὲ ὡς μεταλαβεῖν, καὶ τῆς θείας, δόξης ἀπερρίφθην πικρῶς.

Δόξα...

Οἴμοι ἀθλία μου ψυχῇ! πῶς οὐκ ἔγνωσ τὸν δόλον; πῶς οὐκ ἤσθου τῆς πλάνης, καὶ τοῦ φθόνου τοῦ ἐχθροῦ; ἀλλ' ἐσκοτίσθης, τὸν νοῦν, καὶ παρέβης, ἐντολὴν τοῦ Κτίστου σου;

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ἐλπίς καὶ σκέπη μου σεμνή, ἢ τὴν γύμνωσιν πάλαι, περιστείλασα μόνη, τὴν τοῦ πεσόντος Ἀδάμ, τῷ τοκετῷ σου Ἄγνη, ἀφθαρσίαν αὐθίς με ἀμφίασον.

Κοντάκιον Ἦχος Πλ. δ'
Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως

Εξαναστὰς τοῦ μνήματος, τοὺς τεθνεῶτας ἤγειρας, καὶ τὸν Ἀδὰμ ἀνέστησας, καὶ ἡ Εὐὰ χορεύει ἐν τῇ σῇ Ἀναστάσει, καὶ κόσμου τὰ πέρατα πανηγυρίζουσι, τῇ ἐκ νεκρῶν Ἐγέρσει σου Πολυέλεε.

Ὁ Οἶκος Ἦχος Πλ. δ'

Τὰ τοῦ, Ἄδου σκυλεύσας βασιλεία, καὶ νεκροὺς ἀναστήσας Μακρόθυμε, Γυναιξὶ Μυροφόροις συνήντησας, ἀντὶ λύπης, χαρὰν κομισάμενος, καὶ Ἀποστόλοις σου ἐμήνυσας τὰ τῆς νίκης σύμβολα Σωτῆρ μου ζωοδότα, καὶ τὴν κτίσιν ἐφώτισας φιλόανθρωπε· διὰ τοῦτο καὶ κόσμος συγχαίρει, τῇ ἐκ νεκρῶν Ἐγέρσει σου πολυέλεε.

Κάθισμα Ἦχος δ'
Κατεπλάγη Ἰωσήφ

Εξεβλήθη ὁ Ἀδάμ, τοῦ Παραδείσου τῆς τρυφῆς, διὰ βρώσεως πικρᾶς, ἐν ἀκρασίᾳ ἐντολήν, μὴ φυλάξας τὴν τοῦ Δεσπότη, καὶ κατεκρίθη, ἐργάζεσθαι τὴν γῆν, ἐξ ἧς ἐλήφθη αὐτός, ἰδρῶτι δὲ πολλῶ, ἐσθίειν ἄρτον αὐτοῦ. Διὸ ἡμεῖς ποθήσωμεν ἐγκράτειαν, ἵνα μὴ ἕξω θρηνήσωμεν, τοῦ Παραδείσου, ὡπερ ἐκεῖνος, ἀλλ' εἰς αὐτόν ἐλευσώμεθα.

Ἔτερον Ἦχος δ'

Δόξα... Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ

Νῦν ὁ καιρὸς τῶν ἀρετῶν ἐπεφάνη, καὶ ἐπὶ θύραις ὁ Κριτής, μὴ στυγνάσωμεν, ἀλλὰ δεῦτε νηστεύοντες προσάξωμεν, δάκρυα κατάνυξιν καὶ ἐλεημοσύνην, κράζοντες· Ἠμάρτομεν, ὑπὲρ φάμμον θαλάσσης. Ἄλλ' ἄνες πᾶσι πάντων Λυτρωτά, ἵνα καὶ σχῶμεν τὸν ἀφθαρτον στέφανον.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον. Ὅμοιον

Οὐ σιωπήσωμεν ποτὲ Θεοτόκε, τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι· εἰ μὴ γὰρ σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο ἐκ τοσοῦτων κινδύνων, τίς δὲ διεφύλαξεν, ἕως νῦν ἐλευθέρους; οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐκ σοῦ· σοὺς γὰρ δούλους σῶζεις αἰεὶ, ἐκ παντοίων δεινῶν.

Κοντάκιον

Αυτόμελον Ἦχος πλ. β'

Τῆς σοφίας ὁδηγέ, φρονήσεως χορηγέ, τῶν ἀφρόνων παιδευτά, καὶ πτωχῶν ὑπερασπιστά, στήριξον, συνέτισον τὴν καρδίαν μου Δέσποτα. Σὺ δίδου μοι λόγον, ὁ τοῦ Πατρὸς Λόγος· ἰδοὺ γὰρ τὰ χεῖλη μου, οὐ μὴ κωλύσω ἐν τῷ κρᾶζειν σοι· Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με τὸν παραπεσόντα.

Ὁ Οἶκος

Εκάθισεν Ἀδὰμ τότε, καὶ ἔκλαυσεν ἀπέναντι τῆς τρυφῆς τοῦ Παραδείσου, χερσὶ τύπτων τὰς ὄψεις, καὶ ἔλεγεν· Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με τὸν παραπεσόντα.

Ἰδὼν Ἀδὰμ τὸν Ἄγγελον, ὠθήσαντα, καὶ κλείσαντα τὴν τοῦ θείου κήπου θύραν, ἀνεστέναξε μέγα, καὶ ἔλεγεν· Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με τὸν παραπεσόντα.

Συνάληψον Παράδεισε, τῷ κτήτορι πτωχεύσαντι, καὶ τῷ ἤχῳ σου τῶν φύλλων, ἰκέτευσον τὸν Πλάστην, μὴ κλείσῃ σε. Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με τὸν παραπεσόντα.

Παράδεισε πανάρετε, πανάγιε, πανόλβιε, ὁ δι' Ἀδὰμ πεφυτευμένος, καὶ διὰ τὴν Εὐάν κεκλεισμένος, ἰκέτευσον Θεὸν διὰ τὸν

παραπεσόντα. Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με τὸν
παραπεσόντα.

Συναξάριον

Τῆ ἸΓ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τῆς
Ἀνακομιδῆς τοῦ Λειψάνου τοῦ ἐν Ἁγίοις
Πατρὸς ἡμῶν Νικηφόρου, Πατριάρχου
Κωνσταντινουπόλεως.

Στίχοι

Νίκης ἑορτὴν ἡ πόλις Νικηφόρε,
Δοχὴν ἄγει σου Λειψάνου Νικηφόρου.
Χοῦς τρισκαιδεκάτη Νικηφόρου ἄστου
εἰσήχθη.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ Ἱερομάρτυρος
Πουπλίου ἐπισκόπου Ἀθηνῶν.

Στίχοι

Στολὴν ἔβαψας αἱμάτων ρείθροις, μάκαρ,
Καὶ λαμπρὸς ὤφθης νῦν Κυρίῳ ἢ πλέον.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τῶν Ἁγίων
Μαρτύρων Ἀφρικανοῦ, Πουπλίου, καὶ
Τερεντίου, ὧν ἡ Σύναξις τελεῖται ἐν τῷ
Παυλοπετρείῳ.

Στίχοι

Συμμάρτυρας τρεῖς, ὧν διὰ ξίφους τέλος,
Ἴσα στεφάνοις τοῖς ἰάμβοις χρὴ στέφειν.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, ὁ Ἅγιος Ἄβιβος ὁ ἐξ Ἐρμουπόλεως, λίθω προσδεθείς, καὶ ἐν ποταμῶ βληθείς, τελειοῦται.

Στίχοι

Βληθεὶς Ἄβιβος εἰς ποταμὸν σὺν λίθῳ,
Ἐκπλεῖ ποταμὸν συρφετώδῃ τοῦ βίου.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, ἡ Ἁγία Μάρτυς Χριστίνα ἡ ἐκ Περσίδος, μαστιζομένη τελειοῦται.

Στίχοι

Μάστιξ τὸ τύπτον· σὰρξ τὸ πάσχον
Χριστίνης.

Χριστοῦ χάριν χέουσα κρουνοὺς αἱμάτων.

Συναξάριον τοῦ Τριωδίου

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, ἀνάμνησιν ποιούμεθα τῆς ἀπὸ τοῦ Παραδείσου τῆς τρυφῆς ἐξορίας τοῦ Πρωτοπλάστου Ἀδάμ.

Στίχοι

Κόσμος γενάρχαις πικρὰ συνθρηνησάτω.

Βρώσει γλυκεία, συμπεσὼν πεπτωκόσι.

Τῇ ἀφάτῳ σου εὐσπλαγχνία, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, τῆς τρυφῆς τοῦ Παραδείσου ἡμᾶς καταξίωσον, καὶ ἐλέησον, ὡς μόνος φιλόανθρωπος. Ἀμήν.

Οἱ Καταβασίαις
(εἰς σύντομον εἰρμολογικὸν μέλος).

Ἦχος λ̣ π̣ Βου

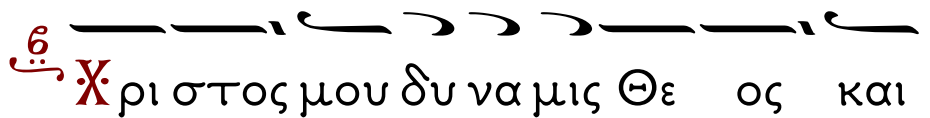

Ὦδὴ α΄.

Ὡς ἐν ἡπειρωπέλει οὐρανὸς ἰσραηλ ἐναβυσσῶν ἰχνεσιτὸν διωκτὴν φάρακα θορωνπόντου μένον θεῶν ἐπι νικιωνδὴν ἐβοᾷ αἰσώμεεν

Ὦδὴ γ΄.

οὐκ ἐστὶν ἄγιος ὡς σύ κυριεὸς θεός μου οὐ ψώσας τὸ κέρασ των πιστων σου ἀγαθὲ καὶ στερεώσας ἡμᾶς ὁ ἀχόρος ἐν τῇ πέτρᾳ τῆς οὐλο γιᾶσ σου

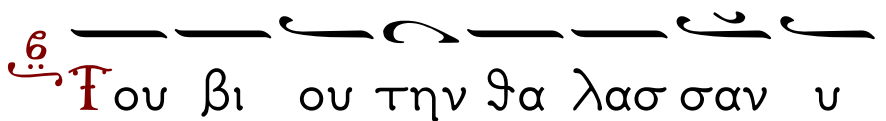
Ὦδὴ δ'.

 Χριστος μου δυναμις Θεος και
 Κυριος η σεπτη Εκκλησια θεο
 πρεπως μελπεια να κραζουσα εκ δι
 α νοι ας κα θα ρας εν Κυριω ε ορ
 ταλουσα

Ὦδὴ ε'.

 Τω θει ω φθεγγει σου α γα
 θε τας των ορθριζον των σοι ψυχας πο θω κα
 τα αυ γα σον δε ομαι σε ει δε ναι Λο γε
 Θε ου τον ον τως Θε ον εκ ζο φου των πται
 σμα α των α να κα λουμε νο ον

Ὦδὴ στ'.

 Του βι ου την θα λασ σαν υ

ψου με νην κα θο ρων των πει ρα σμων τω
 κλυ δω νι τω ευ δι ω λι με νισου προσ
 δρα μων βο ω σοι α να γα γε εκ φθο ρας
 την ζω ην μου πο λυ ε λε ε ε

Ὦδὴ ζ΄.

Ἄρο σο βο λον μεν την κα μι νον
 ειρ γα σα το Αγ γε λος τοις ο σι οις παι σι
 τους Χαλ δαι ους δε κα τα φλε γον προ σταγμα
 Θε ου τον τυ ραν νον ε πει σε βο αν
 λο γη τος ει ο Θε ος ο των πα τε ρων η
 μων

Ὦδὴ η΄.

Ἄι νου μεν ευ λο γου μεν και

προσκυνοῦμεν τὸν Κυρίον

Ἐκφλογόστοις ὀσιίοις δρο

σον ἐπηγάσας καὶ δίκαιου θυσιαν

υδατι ἐφλέξας ἀπαντα γάρδρας

Χριστέ μονωτῶ βουλεσθαι σε ὑπερυ

ψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνα ἅ

ας

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός...

Η ΤΙΜΙΩΤΕΡΑ

Ἦχος λ̣ π̣ ρ̣ Δι

Με γα λυ νει η ψυ χη μου τον Κυ ρι

ον και η γαλ λι α σε το πνευμα μου

ε πι τω Θε ω τω σω τη ρι μου

την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βειμ

και εν δο ζο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα

φειμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο

γον τε κουσαν την ο ον τως Θε ο το κον Σε

με γα λυ νο με εν

Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα

πει νω σιν της δου λης αυ του ι δου γαρ α

πο του νυν ^χ μα κα ρι ου σι με πα σαι αι γε

νε αι

^B την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βειμ

και εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα

φειμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο

γον τε κου σαν την ο ον τως Θε ο το κον Σε

με γα λυ νο με εν

^χ Ο τι ε ποι η σε μοι με γα λει

α ο Δυ να τος και α γι ον το ο

νο μα αυ του και το ε λε ος αυ του

εις γε νε αν και γε νε αν τοις φο βου με νοις

αυ τον ^Δ
^B
^Δ Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βειμ
 και εν δο ζο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα
 φειμ ^Δ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο
 γον τε κου σαν ^ε την ο ον τως Θε ο το κον Σε
 με γα λυ νο με εν ^ε
^ε
^ε ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο
 νι αυ του ^Δ δι ε σκορ πι σεν ^ε υ πε ρη
 φανους δι α νοι ακαρ δι ας αυ των ^Δ
^B
^Δ Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βειμ
 και εν δο ζο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα

φειμ ^Δ την α δι α φθo ρως Θε ον Λο

γον τε κουσαν ^ε την ο ον τως Θε ο το κον Σε

με γα λυ νο με εν ^ε

^χ^ε **Κ**α θει λε δυ να στας α πο θρο νων

και υ ψω σε τα πει νους ^Δ πει νων τας ε νε

πλη σεν α γα θων ^χ^Δ και πλου τουν τας ε ζα

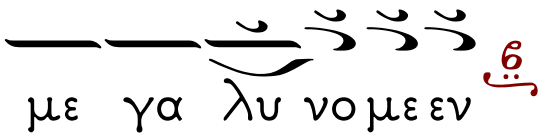
πε στει λε κε νους ^Δ

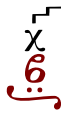
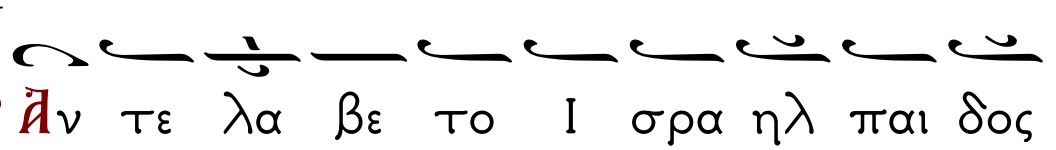
^Δ ^B **Τ**ην Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βειμ

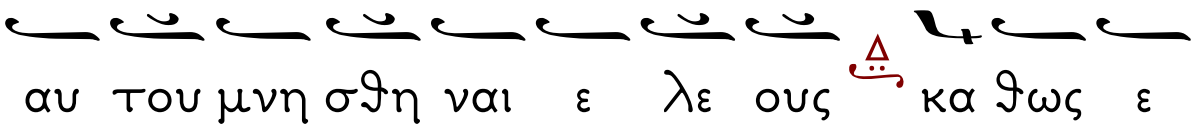
και εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα

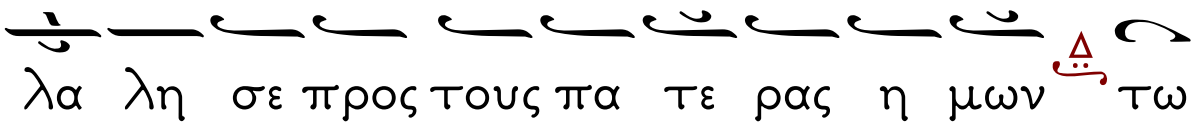
φειμ ^Δ την α δι α φθo ρως Θε ον Λο

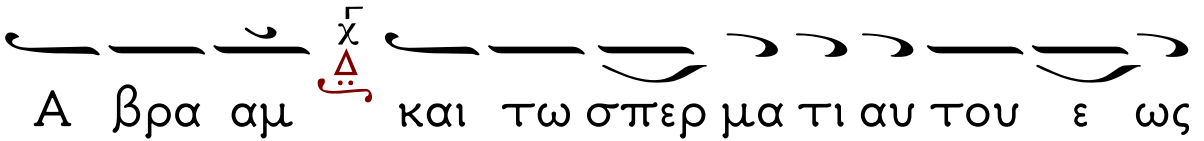
γον τε κουσαν ^ε την ο ον τως Θε ο το κον Σε

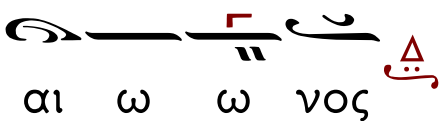
με γα λυ νο με εν

 Αν τε λα βε το Ι σρα ηλ παι δος

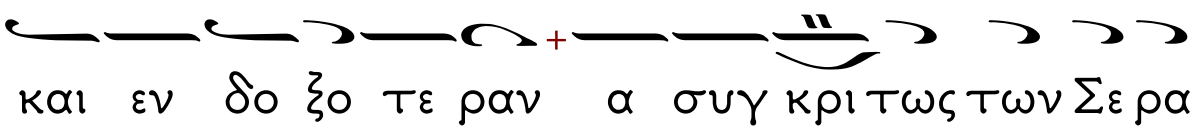
αυ του μνη σθη ναι ε λε ους

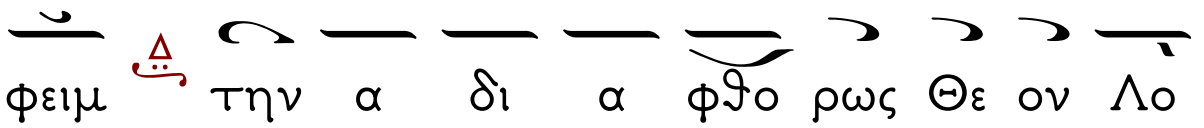
λα λη σε προς τους πα τε ρας η μων

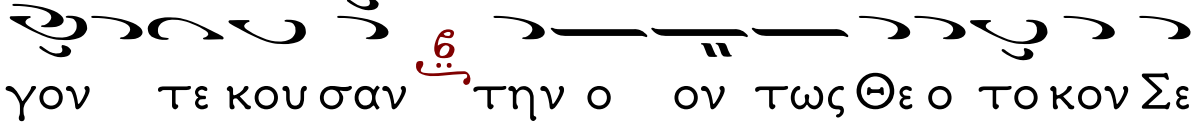
Α βρα αμ

αι ω ω νος

 Β

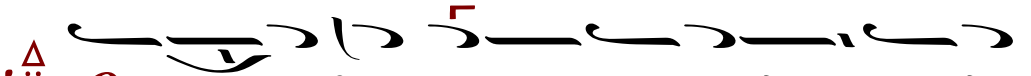

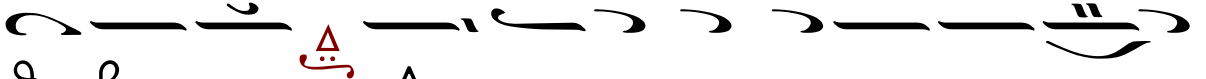

και εν δο ζο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα

φειμ

γον τε κουσαν

με γα λυ νο με εν

Εἶτα ψάλλεται
ἡ 9' ᾠδὴ τοῦ κανόνος

ᾠδὴ 9'. **Θ**ε ον αν θρωω ω ποις ι δειν α δυ
 να τον **6.** ον ου το λμα Αγ γε λων α τε νι σαι τα
 τα γμα τα **γ** δι α σου δε πα να γνεω ρα
 θη βρο τοις **Δ** Λο γος σε σαρκω με νος ον με
 γα λυ νον τες **Δ** συν ταις ου ρα νι αις στρα τι
 αις **+** σε μα κα ρι ζο με ε εν

Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν,

Ἦχος Δί

Χ^Μ
Δι
Α
Α μη ην Δι

Δι
Α
Α γι ος Κυ ρι ος ο ο Θε ο ος

η μων
ε (Δίς)

ε
Μ
Υ ψου τε Κυ ρι ον τον Θε ο ο ον

+ B
η μων και προ σκυ νει τε τω υ πο πο

Δι
δι ω των πο ο δω ων αυ του Δι

Ο β' χορός:
Δι
Ο τι Α α γι ο ος ε στι ν Δι

Εἶτα ψάλλονται τὰ Ἐξαποστειλάρια.

Ἐωθινόν Η'

Ἦχος Δί
Δι
Α
Α υ ο Α α γ γε ε λους βλε

ε ψα σα εν δο θεν του ου μνη μει ει ου
Μα ρι α ε ε ξε πλη ητ τε το και
Χρι ι στον α αγνο ου σα ως κη που ρον
ε ε πη η ρω ω τα Κυ ρι ε που ου το
σω ω μα του Ι η η σου ου μου τε
ε θει κας κλη σει δε ε του ου τον γνου ου
σα ει ναι α αυ το ο ο ο ο ον τον Σω
τη ρα η κου σε μη μου α α α πτου προς
τον Πα α τε ε ρα α α πει μι ει πε
τοι οις α α δε λφοι οις μου ου

Εἶτα τὰ παρόντα τοῦ Τριωδίου.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε

Τῆς ἐντολῆς σου Κύριε, παρήκουσα ὁ ἄθλιος, καὶ γυμνωθεὶς τῆς σῆς δόξης, αἰσχύνης πέπλησμαι, οἴμοι! καὶ τῆς τρυφῆς ἐκβέβλημαι, τοῦ Παραδείσου εὐσπλαγχνε. Ἐλεῆμον ἐλέησον, τὸν στερηθέντα δικαίως, τῆς ἀγαθότητος τῆς σῆς.

Ἔτερον

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλωμεν

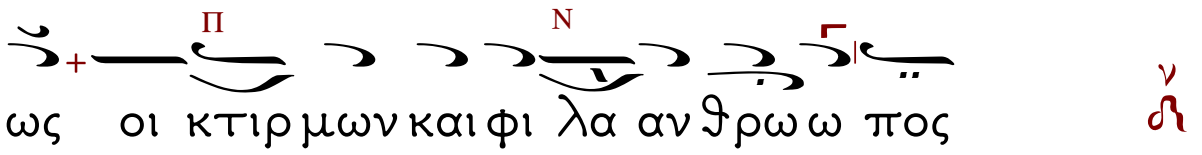
Ἀποικισθέντες Κύριε, Παραδείσου τὸ πρῶτον, διὰ τῆς ξύλου βρώσεως, ἀντεισήγαγες πάλιν, διὰ Σταυροῦ καὶ τοῦ Πάθους, σοῦ Σωτῆρ καὶ Θεέ μου, δι' οὗ ἡμᾶς ὀχύρωσον, τὴν Νηστείαν πληρῶσαι, ἀγνοπρεπῶς, καὶ τὴν θείαν Ἐγερσιν προσκυνῆσαι, τὸ Πάσχα τὸ σωτήριο, σὲ Τεκούσης πρεσβείαις.

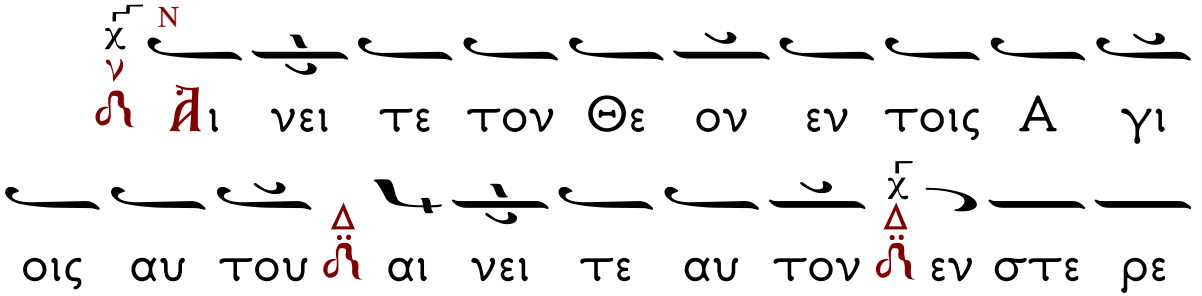
ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ

Ἦχος λ' δι Νη

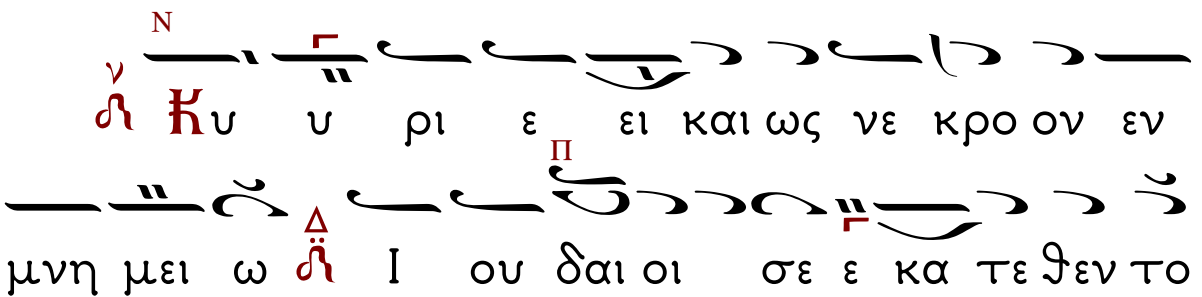
^N
 Πα α α σα πνο η αι νε ε σα α τω ω
^N
 τον Κυ υ υ υ υ ρι ι ι ον αι
^M
 νει ει τε τον Κυ υ ρι ι ον εκ τω
^N
 ω ω ω ων ου ρα νω ω ων αι αι νει
^M ^Δ ^M
 ει ει τε αυ τον ε ε εν τοι οι οι οις υ
^M ^Π
 ψι ι στοις σοι πρε ε πει ει υ υ μνος τω
^N ^M
 ω ω ω Θε ε ε ε ω
^N
 αι νει ει ει τε αυ τον πα α α αν
^M
 τες οι Α αγ γε λοι οι οι α α α αυ του
^M ^Δ
 αι νει ει ει τε αυ τον πα α σαι αι

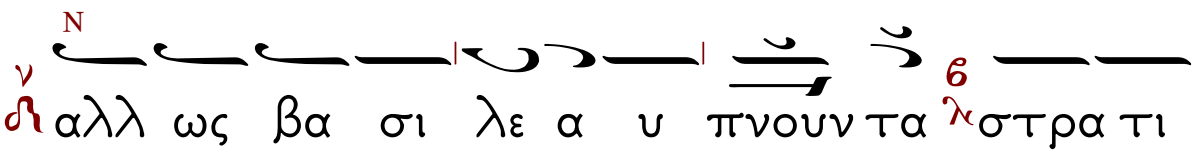
^M
 δυ να α α α μει εις α αυ του ου σοι πρε
 Π
 πει υ υ μνος τω ω ω ω Θε ε ε ε ε ω ^γ
^χ
^γ Του ποι ησαι εν αυ τοις κρι μα εγ
 γρα πτον ^Δ ^χ ^γ ^Δ ^γ ^Δ ^γ ^Δ ^γ
 δο ζα αυ τη ε σται πα σι τοις ο
 σι οις αυ του ^γ
^N
^γ Κυ υ ρι ε ει και κρι τη ρι ι ω
 πα ρε στης ^Δ ^γ ^Δ ^γ ^Δ ^γ ^Δ ^γ
 υ πο Πι λα του ου κρι νο με νος ^γ
 αλλ' ουκα πε λει φθης του θρο νου ⁶ ^λ ^γ
 τω Πα τρι
 συγ κα α θε ζο με νος ^γ ^γ ^γ ^γ
 και αι α να στας
 εκ νε κρων ^Δ ^γ ^Δ ^γ ^Δ ^γ ^Δ ^γ ^Δ ^γ ^Δ ^γ ^Δ ^γ
 τον κο σμον η λευ θε ρω σας ⁶ ^λ
 εκ της δου λει ει ασ του αλ λο ο τρι ι ου ^Δ ^γ

ως οι κτιρμων και φιλα ανθρωω προς

δινει τε τον θεον εν τοις αγι
οις αυτου

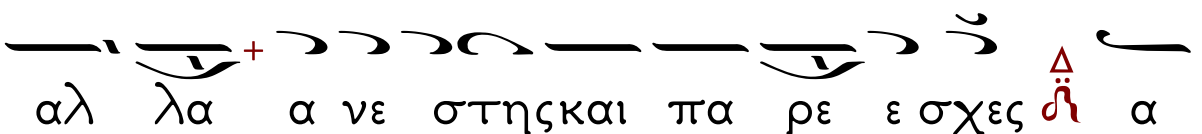
ωματι της δυναμεως αυτου

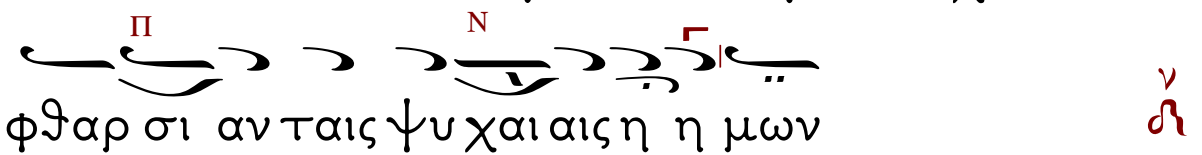
κυυριε ει και ως νεκρον εν
μνημειω

αλλως βασιλευ πνουντα

ωται σε εφυλαττον

ης θησαυρον

αλλα ανεστη και παρεσχες

φθαρσι ανταις ψυχαις η ημων

Αι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να
στει αις αυ του αι νει τε αυ τον κα τα

το πλη θος της μεγαλω συ νης αυ του

Κυ υ ρι ε ο ο ο πλον κα
τα του δι α α βο ο λου τον Σταυ ρον

σου η η μιν δε δω κας φρι ιτ τει ει γαρ και τρε

ε ε μει μη φε ε ρων κα θο ραν αυ τουου

την δυ να μιν ο τι νε κρου ους α νι στα

και θα να το ον κα τηρ γη σε δι α

του το προ σκυ νου ου ου μεν την τα

φην σου και τη ην ε ε γεερ σιν

^χ^γ^ν^Δ^Ν **Δ**ι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ

γος ^Δ^ν^χ **Δ**ι νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ω και

κι θα ρα ^γ^ν^Δ **Δ**

^γ^ν^Δ^Ν **Ο** Αγγε λος σου Κυ ρι ε ο την

Α να στα σιν κη ρυ ζας ^Δ^ν^Δ τους μεν φυ λα

κας ε φο βι σε ^β^λ τα δε γυ ναι α ε φω ω

νη σε λε γων ^γ^Δ **Δ** τι ζη τει τε τον ζων τα με τα α των

νε κρων ^Δ^ν α νε στη η Θε ος ων και τη οι

κου με ε ε νη ^Δ^Π **Δ** ζω η ην ε δω ρη η σα α

το ^γ^ν^Δ **Δ**

^χ^γ^ν^Δ^Ν **Δ**ι νει τε αυ τον εν τυ μπα νω και χο

ρω ^Δαι νει τε αυ τον ^χεν χορ δαι αις και ορ

γα νω ^γ

^Ν ^γ **Ε** παθες δι ασταυρου ο α παθης τη

Θε ο τη τι ^γ τα φην κα τε δε ζωτρι η μερον

ι να η μας ε λευ θε ρω ω σης εκ της δου

λει ασ του εχθρου ^γ και α θα να τισας ζω

ο ποι η σης η μας Χριστε ε ο Θε ος ^Δ δι

α της α να στα σε ω ως σου φι λα αν θρω ω

πε ^γ

Εἰς τοὺς Αἶνους,

μετά τὰ ε' Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου
ψάλλομεν καὶ τὰ παρόντα τοῦ Τριώδιου Ἰδιόμελα γ'.

Ἦχος π̣' Πα

Στίχος.

Αἰ νει τε αυ τον εν κυμ βα

λοις ευ η χοις αι νει τε αυ τον εν κυμ

βα λοις α λα λα γ μου πα σα πνο η αι νε σα

α τωω τον Κυ υ υ ρι ι ι ι ον

Οι οι μοι οι ο Α α δαμ εν θρη η νωω

κε κρα α γεν ο τι ο φι ις και γυ υ νη

ι κης πα ρ ρη σι ας με ε ζωω σαν και Πα

ρα δει σου ου της τρυ υ φης ζυ λου βρω σις η

ηλ λο ο τρι ι ι ι ω ω ω σεν οι οι

οι οι οι μοι ου φε ε ε ε ρω ω λοι οι πον

το ο ο ο νει ει δος ο πο τε βασι λευς

των ε πι γει ων κτι σμα α α των Θε ου

νυν αιχ μα α λω τος ω ω ω φθην υ πο

μι ας α θε ε ε σμου συ υμβου ου λης και

ο πο τε ε δο ο ζα να θα να σι αση μφι ε

ε σμε ε ε νος της νε κρω σε ω ω ως την δο

ο ραν ως θνη τος ε λε ει ει νω ω ως πε ε

ρι φε ε ε ε ρω οι οι οι μοι οι τι να των

θρη η η η νων συ νε ρ γα α την ποι οι η

η η σο ο ο ο μαι αλ λα συ υ Φι ι λαν

θρωωπε ^Δ ο εκ γηςδημιουρ γησας με ^Δ
 ευσπλαγχνι ιανφοο ρεεεσας ^π της
 δουλειαςτουουεχθρου ^Δ ανακα
 αλεσαι καισωωσονμε ^Δ ^π

Στίχος. ^χ ^π ^π ^π ^π ^π ^π ^π
 Ἄ να στηθι Κυριεο Θε
 ος μου ^Δ υψωθητω ηχειρσου ^Δ μηεπι
 λαθητωνπενητητωνσουουειςτεε
 εελος ^π

^κ ^π ^κ ^μ ^κ
 Τοσταδιοντωναρετωνηηνεε
 εωωωκται ^Δ οιβουλομενοιαθλησαι
^Δ εισεελθεετεε ^Δ αναζωσαμενοιι

οι οι τον κα λον της νη η στει ει ει α ας
 α α α γω ω ω να ^π οι γαρ νο μι μως
 α θλουν τες δι και ως στε φα ανου ου ου ται ^χ και α
 να λα βο ο ον τε ες ^Δ την πα νο ο πλι
 ι αν του Σταυ ρου ^Δ τω εχ θρω ω αν τι ι
 μα χη η σω ω ω με ε ε ε θα ^π ως τει
 χος αρ ρη κτον κα τε χον τες τη ην πι ι ι στιν
^χ και ως θω ω ρα α κα τη ην προ σευ χη η ην ^Δ
 και πε ρι κε φα α λαι αι αν τη ην ε ε
 λε η η μο ο ο συ υ υ υ νη ^π αν τι μα
 χαι ρας τη νη η στει ει αν ^Μ η η τις ε εκ

τε εμνει^{γ'} α πο καρ δι ι ι ι ας πασαν
 κα κι ι ι ι αν^ο ο ποι ων ταυ τα τον α
 λη θι νον κο μι ζε ται στε ε φα α νον^κ
 πα ρα του Παμ βα σι λε ε ε ε ε ω ως
 Χρι στου^κ εν τη η με ρα α της κρι ι ι
 σε ε ως^Δ

Ἦχος λ π Πα

Στίχος. ^π ^χ ^π ^π ^π ^π ^π ^π ^π ^π
 ζο μο λο γη σο μαι σοι

Κυ ρι ε εν ο λη καρ δι α μου^Δ δι

η γη σο μαι^χ παν τα τα θ αυ μα α σι

α α α α σου^π

^Μ ^Π ^Ν
 Α δαμ του πα ρα δει σου δι ω ω ω
 κε ε ε ε ται τρο φης με τα λα βω ων ω ω
 ως πα ρη η κο ο ο ο ος Μω σης θε ο
 πτης ε χρη μα α τι ι ι ι σε νη στει α τα
 ο ομ μα α τα της ψυ χη ης κα α θη ρα
 α με ε ε ε νος δι ο του Πα ρα δει σου
 οι κη το ρες γε νε ε σ θαι ε ε ε πι ι ι πο ο
 θου ου ουν τες α πα λ λα γω ω ω μεν της
 α λυ σι τε λου ουσ τρο ο φης και Θε ον
 κα θο ρα αν ε φι ε ε με ε ε ε νοι Μω
 σα ι κως την τε ε τρα α δα της δε κα α

δο ο ος νη στε ε ε ε ευ σω ω ω μεν

προ σευ χη και τη δε ε η η η σει ει λι

κρι ι νω ως προ ο ο σκα α αρ τε ε ρου ου

ου ουν τεσ κα τευ να σω μεν της ψυ χης τα

πα θη η μα α τα α πο σο βη σω ω μεν

της σαρ κο ος τα α οι δη η η η μα α α

α τα κου φοι προς την α νω πο ρει α α αν

με τι ι ι ι ω ω ω μεν ο που αι των

Αγ γε ε λω ωων χο ο ο ρει ει ει ει αι

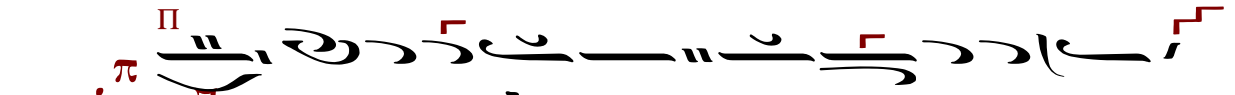
α σι γη η τοις φω ω ναις την α δι αι

ρε τον α νυ μνου σι Τρι ι α α δα κα θο

ραν το α μηχανον κα α αλλος και αι αι δε σπο
 ο τι ι ι ι κον ε κει α ζι ι ω ω σον
 η μα α α α ας Υι ε Θε ε ου
 ζω ω ω ο δο ο ο τα α του ους ε πι
 σοι πε ποι θο τας συγ χο ο ρε ε ε ευσαι
 ταις των Α αγ γε ε λω ω ω ν στρα τι ι ι
 αις ταις της τε κου ου ση ης σε Μη τρος Χρι
 στε ε ε ε πρε ε ε σβει ει ει ει αις και Α
 πο στο λων και των Μαρ τυ υ υ υ υ ρων και αι
 πα αν των τω ω ν Α γι ι ι ι ω ν

Δόξα τῶν αἰῶν. Ἦχος πλ. β'

Ἦχος λ π Πα

 Δο ο ο ο ζα Πα α τρι ι ι ι και αι
 αι Υι υι ω και Α γι ι ω Πνεευ μα α
 τι

 Ε ε ε φθα α α α σε ε και αι ρο
 ο ο ο μο ο ο ο ος η των πνευμα τι
 κων α γω ω ω νων αρχη η η κα τα
 τω ων δαι αι μο ο νω ω ων νι ι ι ι
 κη η η η πα α α νο ο ο πλος ε εγ
 κρα α τει ει α η των Αγ γε ε λω
 ων ευ πρε ε ε ε πει ει ει ει α η προς

Θε ο ο ο ον πα αρ ρη η σι ι ι ι ι
 α δι αυ τη η ης γα αρ Μω ω υ υ
 σης γε γο νε τω Κτι ι ι στη η η συ
 νο ο ο ο μι ι ι ι λος και φω ω νην α
 α α ο ο ο ο ρα α α τω ως εν ταις α
 κο ο αι αις υ υ πε ε δε ε ε ε ε ζα
 α α α το Κυ υ ρι ι ι ε δι αυ της
 α ζι ι ω σον και αι η η μας προ σκυ
 νη ησαι σου τα Πα α α α θη η η η η
 η η η και την α γι ι ι α α
 αν Α α α να α α α α α α στα α σιν

ω ω ως φι λα αν θρω ω ω ω πο ο ο

ος π

Ἵπερευλογημένη εἰς ἦχον πλ. β'

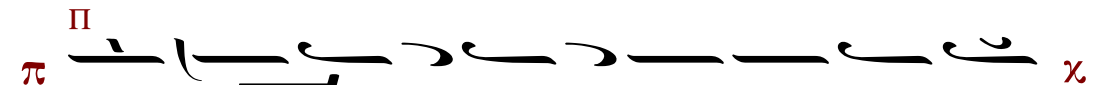

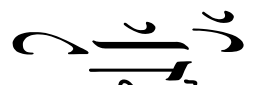
Και νυ νυ και α ει και εις τους αι
ω νας των αι ω νων α μην Ἵπερ ευ λο
γη με νη υ πα αρχεις Θε ο το κε Παρ θε ε
νε δι α γαρ του εκ σου ου σαρκω θεν
τος ο Α δης η χ μα λω τισται ο Α δαμ
α να κε κληται η κα τα α ρα νε νε κρωται
η Ευ α η λευ θε ρωται ο θα α να
τος τε θα να τωται και η μεις ε ζω ποι η
θη μεν δι ο α νυ μνου ουν τες βο ω
μεν ευ λο γη τος Χρι στος ο Θε ος η μων
ο ου ου τως ευ δο κη σας δο ζα σοι

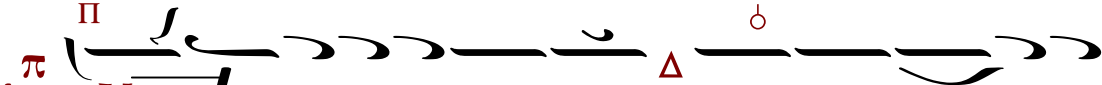
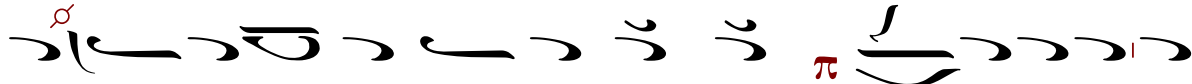
Δοξολογία Μεγάλη

Ἦχος πλ. β'

Ἐπιλογές παρὰ διαφόρων Διδασκάλων
ὑπὸ Βασιλείου Κιαμηλίδη

Ἦχος λ π Πά

 Δοξα σοι τω δειξαν τι το φως Δ δοξα εν

 υ ψι ιστοις Θεω Δ και ε πι γης ει ρη η

 νη Δ εν αν θρω ποις ευ δοκι α π

 Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε κ

 προ σκυ νου μεν σε δο ξο λο γου μεν σε Δ ευ χα

 ρι στου ου με εν σοι Δ δι α την με γα α λην

 σου δο ξαν

 Κυ υ ρι ε Βα σι λευ Δ ε που ρα νι ε

 Θε ε ε Πα τερ παν το κρα τορ π Κυ ρι ε Υι ε

μο νο γε νες ^Δ Ι η σου Χρι στε ε και Α

γι ον Πνευ μα ^π

^π ^Π **Κ**υ υ ρι ε ο Θε ος ^Δ ο α μνος του

Θε ου ο Υι ο ος του Πα τρος ^Δ ο αι ρων την

α μαρ τι ι αν του κο σμου ^π ε λε η σον

η μας ο αι ρων τας α μαρ τι ι ας του κο

σμου ^π

^π Προ σ δε ζαι την δε η σιν η μων ^Δ ο κα

θη με νος εκ δε ζι ω ων του Πα τρος και ε

λε η σον η μας ^π

^π Ο τι συ ει μο νος Α γι ος συ ει μο

νοσ Κυ ρι ος ^Δ Ι η σουσ Χρι στοσ εις δο

ξαν Θε ου Πατροσ αμην ^π

^π ^Π Καθ' ε καστηνη με ραν ευ λο γη σω

σε ^Δ και αι νε σω το ο νομα σου εις τον αι

ω να ^Δ και εις τον αι ω να του αι ω νοσ

^π ^Δ ^ο Κα τα ζι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με

ρα τα αυ τη α να μαρ τη τουσ φυ λα χθη

ναι η μας ^π

^π ^Π Ευ λο γη τοσ ει Κυ ρι ε ο Θε οσ

των Πα τε ε ρων η μων ^Δ και αι νε τον και

δε δο ζα σμε νον το ο νο μα σου εις τουσ αι

ωνασαμην

Γε ενοιτο Κυριε το ελεος σου εφ'

η μας κα θαπερηλπι ισααμεν επισε

Θυ λογη τος ει ει Κυριε ε δι δα

ζο ον με ταδι και ωματα σου (τρεις)

Κυριε καταφυγη ε γε νη η

θης η μιν εν γενε ακαι γε νε α ε γω ει πα

Κυριε ε λε η σον με ι α σαι την

ψυχην μου ο τι η μαρτον σοι

Κυριε προς σε κατεφυγον δι δα

ζο ον με του ποι ει ν το θελη η μα α σου

^Π
Δ ^σ
ο τι συ ει ο Θεος μου π

^Π
π ^Δ
Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω

φω τισου ο ψο με θα φως π

^Π
π Πα ρα τεινοντο ε λε ος σου ου τοις γι

νω σκου σι σε ε Α γι ος ο Θε ο ος Α γι

ος ισχυ ρος ^π Α γι ος Α θα να τος ε λε

η σον η μας ^π τρίς π

^Π
π Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και Α γι ω

Πνευ μα τι π

^Π
π ^Γ
Κ αι νυ υ υν και α ει και εις τους

αι ω νας των αι ω νων α μην π

Π
π̣ ἄ γι ος α θ̣α να τος ε λε η σον η μας

Ἄσματικόν.

Π
π̣ ἄ α γι ος ο ο ο Θ ε ο ο ο

Δ
ος ἄ α γι ος Ι ι ι σχυ ρο ο ο

Δ
ος ἄ γι ο ος ἄ θ̣α α α α να

Π
α α α α τος ἄ Θ ε λε ε ε η η η σο

ον η η η μα α α ας π̣

Μετά τήν Δοξολογία, όταν ό ήχος είναι Πλάγιος α', Πλάγιος β', Βαρύς, & Πλάγιος δ'.

Ήχος λ' δι Νη

^N
 ν̣ α στα ας εκ του μνη μα τος και
 τα δε σμα δι αρ ρη η ζας του Α δου ε λυ
 σας το κα τα κρι μα του θ̣α να του Κυ ρι ε
 παν τας εκ των πα γι ιδων του εχ θρου ρυ σα με
 νος εμ φα νι σας σε αυ τον τοις Α πο στο
 λοις σου ε ζα πε στει λας αυ τους ε πι το
 κη ρυ γ μα και δι αυ των την ει ρη νην πα
 ρε ε σχες τη οι κου με νη μο νε πο λυ ε
 λε ε ε ε ε

Εἰς τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν

ΚΥΡΙΕ ΕΛΗΣΟΝ

Ἦχος λ' δι Νη

1. **Κυριε ελεεησον**

2. **Κυριε ελεεησον**

3. **Κυριε ελεεησον**

4. **Κυριε ελεεησον**

5. **Κυριε ελεεησον**

6. **Κυριε ελεεησον**

ΕΤΕΡΑ

1. **Κυριε ελεεηησον**

2. **Κυριε εελεεηησον**

3. **Κυριε ελεηησον**

4. ^Δ ^γ ^δ ^Μ
Κυ ρι ε ε ε λε η σο ο ο ν ^γ

5. ^Ν ^γ ^δ ^Π ^π ^ρ
Κυ ρι ε ε λε ε η σον ^γ

6. ^Ν ^γ ^δ ^γ
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον ^γ

7. ^Γ ^γ ^δ
Κυ ρι ε ε λε η σον ^γ

8. ^Δ ^γ ^δ ^Δ
Κυ ρι ε ε λε η σον ^γ

9. ^Δ ^γ ^δ ^Γ
Κυ ρι ε ε λε η σον ^γ

10. ^Ν ^γ ^δ ^Π ^Δ ^π ^ρ
Κυ ρι ε ε λε ε η σον ^γ

11. ^Ν ^γ ^δ ^Δ ^Ν ^γ
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον ^γ

12. ^Ν ^γ ^δ ^γ
Cοι Κυ ρι ε ^γ

Ἀντίφωνον α'

Ἦχος Δι

Ἄ μη η η ν

Στίχ. α' Θυ λο γει η ψυ χη μου τον

Κυ ρι ον και παν τα τα εν τος μου το

ο νο μα το Α γιον αυ του

Τ αις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

τερ σω σον η μας

Στίχ. β' Θυ λο γει η ψυ χη μου τον

Κυ ρι ον και μη ε πι λαν θανου πα σας

τα σαν τα πο δο σεις αυ του

Τ αις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

τερ σωσονημας

Σπχ. γ' ^χ ^M Κυ ρι ος εν τω ου ρα νω

η τοι οι μα σεν τον θρο νον αυ του και η

Βα σι λει α αυ του παντων δε σπο ζει

Τ αις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

τερ σωσονημας

Σπχ. δ' ^χ ^M Ευ λο γει τε τον Κυ ρι ον παν

τα τα ερ γα αυ του εν πα ντι το πω

της δε σπο τει ας αυ του

Τ αις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

τερ σωσονημας

Δόξα... Καὶ νῦν...

Γαις πρεσβειαις της Θεοτοκου Σω
τερ σωσον η μα α ας

Ἀντίφωνον β'

Ἄμνη η ην

Σπῆχ. α' Ἄινει η ψυχη μου τον Κυρι

ον αι νε σω Κυριον εν τη ζω η μου

ψαλωτω Θεω μου εως υ παρχω

σωσον η μα ας Υιε Θεου ο α

να στας εκ νε κρων ψαλλον τας σοι αλ λη

λου ι α

Σπῆχ. β' Μακαριος ου ο Θεος

Ι α κ ω β β ο η θ ο ς α υ τ ο υ η ε λ π ι ς
α υ τ ο υ ο υ ε π ι Κ υ ρ ι ο ν τ ο ν Θ ε ο ν α
τ ο υ

Γω σ ο ν η μ α α ς Υ ι ε Θ ε ο υ ο α
ν α σ τ α ς ε κ ν ε κ ρ ω ν ψ α λ λ ο ν τ α ς σ ο ι α λ λ η
λ ο υ ι α

Σπ'χ. γ' Τ ο ν π ο ι η σ α ν τ α τ ο ν ο υ ρ α
ν ο ν κ α ι α τ η ν γ η ν τ η ν θ α λ α σ σ α ν κ α ι π α α ν τ α
τ α ε ν α υ τ ο ι ς

Γω σ ο ν η μ α α ς Υ ι ε Θ ε ο υ ο α
ν α σ τ α ς ε κ ν ε κ ρ ω ν ψ α λ λ ο ν τ α ς σ ο ι α λ λ η

^Γ
^Δ
λου ι α

Σπύχ. δ'. ^χ
^Δ
Βασιλευσει Κυριος εις τον

^Γ
αι ω να ^Δ ο Θεος σου Σιων ^χ
^χ εις γε νε

⁺
α αν και γε νε αν ^Δ

^Δ
^Γ
^Δ
^Γ
ω στον η μα ας Υι ε Θε ου ο α

^B ^M
^Δ ^M ⁺
να στας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη

^Γ ^Δ ^M
λου ι α ^Δ

^χ ^M
^Δ
δο ζα Πατρι και Υι ω και Α γι

^χ
ω Πνευμα τι ^Δ

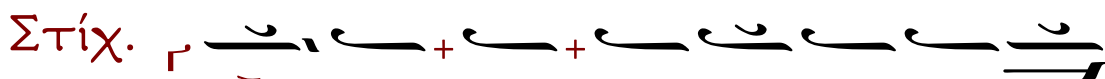
^M ^Γ ^Δ ^B ^Γ
^Δ
και νυν και α ει και εις τους αι αι

⁺ ^Δ
ω νας των αι αι ω νων Α μην ^Δ

^M
^Δ Ο ⁺μο νο γε νης Υι ος και Λο γος
 του Θε ου ^Β α θνατος υ πα α α αρχων
^M
⁶ και κα τα δε ζα με νος δι α την η με
^B ^Γ ^Δ
 τε ραν σω τη ρι ι αν ^Δ σαρ κω θη η ναι
^{ζ'} ^Β
 εκ της Α γι ας Θε ο το κου ^Δ και α ει
^Δ ^Β
 παρ θε νου Μα ρι ας ^Δ α τρε ε πτωσ εν
^M ^Δ ^Γ
 αν θρω πη σας ⁶ σταυ ρω θεις τε Χρι στε
^Δ ^N ^M
 ο Θε ος ^Δ θνα ατωω θνα τον πα τη σας
^χ ^Δ ^χ ^{ζ'} ^M
^γ ει εις ων ^{ζ'} της Α γι ας Τρι α δος ^Δ συν
^Δ ^B
 δο ζα ζο ο με νος τω Πα τρι ^Δ και τω Α
^χ ^χ ^M ^{ΓΔ}
 γι ω Πνευματι ⁶ σωσον η μα ⁺ α ας ^Δ

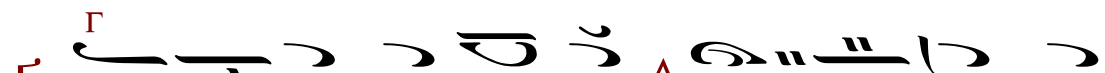
Τό γ' αντίφωνο.

Ἀπολυτίκιον.

Στίχ.
Δ Ἄυ τη η η με ρα Κυ ρι

ου ^χ ^λ α γαλ λι α σω με θα ^Δ και ευ φραν θω

μεν εν α αυ τη ^Γ ^Δ

Δ ^Γ Εξ υ ψους κα τηλ θες ^Δ ο ο ευ σπλα αγ

χνος ^Δ τα φην κα τε δε ζω ^Δ τρι η με ε ρον ^Δ

ι να η μας ε λευ θε ρω σης των πα

θων ^Δ η ζω η και η α να στα σις η

μων ^Δ Κυ ρι ε ε δο ζα α σοι σοι σοι σοι σοι

σοι ^Γ ^Δ

Εισοδικόν

Ἦχος Δι

^π ^χ ^Δ ^Μ ^Δ
 Δε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ
^Β
 σπε ε σω ω μεν Χρι στω ω ω ω ω ω
 σον η μα ας Υι ε Θε ου ο α να στα α
^Μ ^Γ ^Δ ^Β
 α ας ε εκ νε κρω ω ω ω ν ψα λλον τας
 σοι α λλη λου ου ι α

Ἀπολυτίκιον.

^Γ
 Εξ υ ψους κα τη λ θες ο ο ευ σπλα αγ
 χνος τα φην κα τε δε ζω τρι ι η με ε ρον
 ι να η μας ε λευ θε ρω σης των πα
 θων η ζω η και η α να στα σις η

ⲙⲱⲛ ⲁⲓ Ⲙⲩⲣⲓ ⲉⲉ ⲃⲟ ⲛⲁⲥⲟⲓ

Ⲓⲗ

Ἄπολυτίκιον τοῦ Ναοῦ

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ
ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΤΗΣ ΤΥΡΙΝΗΣ

Ἦχος λ̣ π̣ ἐκ τοῦ Δι̣.

^π ^χ ^M ^Δ
 Της σοφίας οδὴ γε φρονήσε
 ως χορηγετῶν ἀφρονῶν παιδεύ-
 τα καὶ πτωχῶν ὑπερασπίστα στηρι-
 ζόν σου νετίσον τὴν καρδίαν μου Δε ε-
 σποτα Σὺ διδου μοι λόγον ο τοῦ Πα-
 τρος Λοοογος ἰδου γὰρ τα χεῖλη
 μου οὐ μὴ κωλύσω ἐν τῷ κράζειν σοι Ε-
 λεηήμον ελεήσον με τὸν παρὰ πε-
 σοὸν τὰ ἀα

**ἈΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ἈΝΑΓΝΩΣΜἈ
ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΤΥΡΟΦΑΓΟΥ**

Προκείμενον. Ἦχος πλ. δ'

Εϋξασθε, καὶ ἀπόδοτε, Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Στίχ. Γνωστὸς ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ὁ Θεός.

Πρὸς Ρωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα **13:11-14:14:1-4**

Ἀδελφοί, νῦν ἐγγύτερον ἡμῶν ἢ σωτηρία ἢ ὅτε ἐπιστεύσαμεν. Ἡ νῦξ προέκοψεν, ἡ δὲ ἡμέρα ἤγγικεν. Ἀποθώμεθα οὖν τὰ ἔργα τοῦ σκότους καὶ ἐνδυσώμεθα τὰ ὄπλα τοῦ φωτός. Ὡς ἐν ἡμέρᾳ εὐσχημόνως περιπατήσωμεν, μὴ κώμοις καὶ μέθαις, μὴ κοίταις καὶ ἀσελγείαις, μὴ ἔριδι καὶ ζήλῳ, ἀλλ' ἐνδύσασθε τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, καὶ τῆς σαρκὸς πρόνοιαν μὴ ποιῆσθε εἰς ἐπιθυμίας. Τὸν δὲ ἀσθενοῦντα τῇ πίστει προσλαμβάνεσθε, μὴ εἰς διακρίσεις διαλογισμῶν. Ὃς μὲν πιστεύει φαγεῖν πάντα, ὁ δὲ ἀσθενῶν λάχανα ἐσθίει. Ὁ ἐσθίων τὸν μὴ ἐσθίοντα μὴ ἐξουθενείτω, καὶ ὁ μὴ ἐσθίων τὸν ἐσθίοντα μὴ κρινέτω· ὁ Θεὸς γὰρ αὐτὸν προσελάβετο. Σὺ τίς εἶ ὁ κρίνων ἀλλότριον

οϊκέτην; τῷ ἰδίῳ Κυρίῳ στήκει ἢ πίπτει, σταθήσεται δέ· δυνατὸς γάρ ἐστιν ὁ Θεὸς στῆσαι αὐτόν.

Ἀλληλούϊα Ἦχος δ'

Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματι σου, Ὑψιστε.

Τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρωὶ τὸ ἔλεος σου καὶ τὴν ἀλήθειαν σου κατὰ νύκτα.

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἱεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἁγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.